

har hævdet det, som jeg fremdeles holder fast paa som værende vort Standpunkt, hævdet det i Kamp mod Socialdemokraterne. Det ærede Medlem har ikke en Smule mere Ret til at stille det Spørgsmaal til mig nu, end man havde den Gang. Men det ærede Medlem fremkalder her en lille Erindring, som ikke just er fremmed for ærede Medlemmer, men jeg vil dog nævne den her. Paa et Møde i Sæbykredsen blev der Tale om Fæstningen, og saa var der en, der — det var ved Tanken herom, jeg kom til at sige, at saadan noget kan ske paa et Vælgermøde, men burde ikke ske her — spurgte om Finansminister Vilhelm Lassens Stilling til Fæstningen, og Ministeren svarede. Han svarede: Vi staa der, hvor vi alle sammen stode foran sidste Valg, vi staa i den Stilling, som det ærede Medlem for Ringsted har forsvaret Gang efter Gang, og saa citerede han, hvad det ærede Medlem for Ringsted havde udtalt . . . (*Zahle*: Det halve). Saa citerede han, hvad det ærede Medlem havde udtalt, og da saa en Referent fra det ny Oplysningsorgan i Jylland kom hjem paa sit Kontor, lavede han et Referat, hvor han har faaet rigtig fat i Ordlyden af det, Finansministeren havde citeret efter det ærede Medlem for Ringsted, men han har misforstaaet det. Han har taget det som Finansministerens Ord og ikke som det ærede Medlems Ord, og saa knytter han sine Kommentarer dertil og siger: Hvilken ulden, valen Udtalelse er det dog ikke? Ikke et rent Ord om Fæstningen fra denne forhenværende Venstremand . . . (*Zahle*: Det er rigtigt, men det var kun det halve af, hvad jeg har sagt). Ja, det er rigtigt. Saaledes kommenterer denne Skribent Udtalelsen. (Afbrydelse fra *Zahle*). Vil det ærede Medlem ikke være saa venlig at give et godt Eksempel baade for Tingets øvrige Medlemmer og for Tilhørerne ved at tie stille. Altsaa, saaledes er Stillingen, at naar man ikke ved bedre, end at man har en Venstrereformpartimands Ord for sig, medens det i Virkeligheden er Ord af de Herrer selv for Aar og Dag siden, angriber man disse Ord paa det heftigste og skælder den vedkommende ud for ulden og valen forhenværende Venstremand. (*Zahle*: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning for at berigtige dette!) Det er betegnende for de Herrer, og det er betegnende for den Afbrydelse, der kom fra det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen).

Maa jeg saa henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam)?

Det ærede Medlem har gjort et stort og lykkeligt Fund. Han har fundet et Ændringsforslag fra 1892. Maa jeg straks sige — og hvis det kan berolige det ærede Medlem for Sorø en lille Smule, kan han jo høre efter —, at jeg føler mig overbevist om, at jeg den Dag i Dag under lige Forhold vilde tiltræde et lignende Ændringsforslag som dette. Det vilde jeg gøre, og jeg vilde gøre det, som det jo ogsaa hedder i den Motivering, vi hørte oplæst ved Siden af Forslaget, som en Protest mod det ulovlige Fæstningsbyggeri og som en Protest mod den Politik, der førtes bag om Vælgerne for at naa frem til en Afgørelse af Fæstningen, som staa i Strid med det, man tidligere . . . (*Rørdam*: Anser De det for en national Ulykke?) . . . Det ærede Medlem kan vente, jeg er ikke færdig endnu . . . (*En Stemme*: Det kan han ikke). . . . Det kan han ikke, men han kommer dog til det alligevel.

Formanden: Jeg vil meget henstille til ærede Medlemmer, om det ikke var heldigt at lade være at afbryde for ikke at sinke Forhandlingerne her i Tinget.

Anders Nielsen: Jeg ønsker, at vi se lidt nærmere paa det Fund, det ærede Medlem har gjort, dette Fund, der jo sikkert er en kostelig Perle, og jeg vil da holde denne Perle saadan, at vi se det ærede Medlems Spejlbillede deri. Efter 1892 kom 1894, og Aaret efter kom Valget. Dette Valg i 1895 bragte det ærede Medlem for Sakskøbing herind. Ærede Medlemmer huske det: han gik til de moderate, til dem, der havde lovfæstet den Fæstning, angaaende hvis fremtidige Afgørelse han nu er saa ivrig efter at faa Besked. Der gik det ærede Medlem hen, han, der nu er saa ivrig i at fremholde dette Ændringsforslag og siger: Den højtærede Konseilspræsident sidder, hvor han sidder, netop i Kraft af dette Ændringsforslag, det ærede Medlem for Løvel staaer, hvor han staaer, i Kraft af dette Ændringsforslag. Men det ærede Medlem selv? Første Gang han i sit politiske Liv skulde tage Stilling overfor dette Forhold, gik han derhen, hvor de vare, som have lovfæstet Københavns Befæstning. Jeg synes ikke, det ærede Medlem just er den rette til at komme frem og grave dette Ændringsforslag op og holde det for Næsen af os. Han gik jo til de moderate, og derinde virkede han, efter hvad han selv har sagt mig og ikke lagt Skjul paa, af yderste Ævne for under en given Situation at faa Folketinget op-